

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LII. Evasi ego solus, ut nuntiarem tibi. Job. c. 1. v. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LII.

§. I. *Scriptura.*358. CLADIS ADÆ NVNTIA, EVA-
DENS SOLA.

Job. c. i. v. 15. *Evasi ego solus, ut nuntiare tibi.*

CUM infensissimus humani generis hostis, facultate à Numine obtentâ, Jobum, ditissimum pariter, ac felicissimum Heroem, omnî ex parte, tam in filijs, quàm in bonis, dirissimè exagitaret, adeò, ut unus alterum subsequeretur nuntius, primi eorum sequens erat relatio: *Boves arabant, & asinae pascebantur juxta eos, & irruerunt Sabæi, tuleruntque omnia, & pueros percusserunt gladio, & evasi ego solus, ut nuntiare tibi.* successit alter, *& dixit: Ignis DEI cecidit è Cælo, & tactus oves, puerosque consumpsit, & effugi ego solus, ut nuntiare tibi.* nec defuit tertius, qui diceret: *Chaldæi fecerunt tres turmas, & invaserunt camelos, & tulerunt eos, nec non & pueros percusserunt gladio, & ego fugi solus, ut nuntiare tibi.* adhuc eo loquente, intrabat & quartus, infandum his verbis renovans dolorem: *Filijs tuis, & filiabus vescentibus, & bibentibus vinum, in domo fratris sui primogeniti, repente ventus vehemens irruit, à regione deserti, & concussit quatuor angulos domûs, quæ corruens oppressit liberos tuos, & mortui sunt, & effugi ego solus, ut nuntiare tibi.* ipse præterea Jobus, factus paullò post omnium miseriarum scopus, horror amicorum, liberis orbatus, substantiâ dejectus, à dæmone exagitatus, non vestibus duntaxat, sed propriâ etiam pelle exutus, foetidis ulceribus adeò fuit in corpore sulcatus, ut elicere è cujusvis spectatoris oculis lachrymas potuisset; verbo, eò patientissimi Jo-

bi devenit miseria, ut extrâ Civitatis portam, spurco impositus sterquilinio, gravissimam etiam tentationem, ad jaciendas in DEUM diras, à propriâ uxore sustinuerit, dicente: *Benedic DEO, & morere!* &c.

Hæc porrò omnia originariam folius Deiparæ puritatem non incongruè adumbrant; cacodæmon namque, vetus ille prædo, ac latro Tartareus, cùm, Numine permittente, humanum genus, in summâ tunc felicitate constitutum, junctis orci viribus, aggressus fuisset, ac triplicem in cuneum peccata dividendo, in venialia nimirum, mortalia, & originale, tam in capite, quàm in corpore, tam in Adamo, quàm in posteris, miserrimam stragem, per inductionem præsertim in originale peccatum, exercuisset, sicque omnia eis bona, tum corporalia, tum spiritualia, imò ipsam etiam beatitudinem, irreparabilî damno, abripuisset, unicus inter hæc omnia remanebat nuntius, qui diram aliorum stragem jugiter deplorare, de suâ autem reservatione solus gratulari sibi poterat, dicens: *Evasi ego solus: effugi ego solus.* Sed quisnam ille? certè non alius, nisi Beatissima Divini Numinis Genitrix, MARIA, *Cladis Adæ nuntia, evadens sola.* Hæc enim unica, in tutum se collocans, nullo unquam gladio percussa, quia scuto Fidei semper obarmata: nullo ventorum impetu aliquandò à suâ statione dejecta, quia anchorâ Spei validissimè firmata: nullo vel momentaneo igne contacta, quia Divinæ Charitatis ardore jam pridem flagrantissima, sola (fallor: non sola; quia gratia DEI cum illâ, ut dicere cum Paulo *gratiâ plena possit: Non ego autem, sed gratia DEI mecum*)

excessit, erupit, evasit, omniq̄ue pe-
riculo longè superior, dum culpam
cum reliquis non admisit, pœnam
quoque aliorum subire non potuit; li-
cèt Protoplastus interim noster, ul-
cere pessimo sceleris commissi, in ani-
mâ percussus, in commeritam delicti
pœnam, extrâ Paradisi portam mi-
serè constitutus, perpeffam à propriâ
uxore Evâ gravissimam tentationem
gemebundus indoluerit, cui utinam
cum Jobo generosè restitisset, Divi-
næ voluntati constantiùs adhæsisset,
ac oblatis pomi sâporem (in quo con-
tentum illud: *Benedic DEO, & morere!*
contemptus nimirum formalis DEI,
& mors in ollâ) incautè degustare
renuisset! Huc ergò, nempe ad MA-
RIAM, quæ sola evasit, quotquot
temporalia, & æterna mala evadere
cupimus, confugiamus; quemad-
modum enim ad rationem concinnè
monitus est Princeps patientium Jo-
bus, ut ad demerendum optimum
DEUM, Sanctorum cuiquam sese,
causamq̄ue suam impensius commen-
daret: *Voca, si est, qui tibi respondeat,*
& ad aliquem Sanctorum convertere! sic
nos, qui Jobi instar miseri, infelices,
infinitis obnoxij calamitatibus, sævo
dæmonum assultu impetitur, qui
varijs impiorum hominum illecebris,
ad faciendum malum inducti, ad in-
jurias Creatoris nostri provocati, in-
escati à mundo, stimulati à carne su-
mus, vocemus, si sit, qui respon-
deat, & ad aliquem Sanctorum, imò
ad Reginam Sanctorum omnium
convertamur, illi res nostras defera-
mus, quæ partes coram eo nostras
sustineat, suoq̄ue interventu, gra-
tiæ illius nos restituat.

§. 2. *Authoritas.*

359. S. Hieron IJMVS, De Paræ
ILLibata Consen-
tens.

1. *Nubes illa (Beatissima Virgo) nun-
quam fuit in tenebris, sed semper in luce.*
In Psalm. 77.

2. *Virgam de Radice Jesse Sanctam MA-
RIAM Virginem intelligamus, quæ
nullum habuit sibi fruticem coherentem.*
Ad c. 11. Isaïæ.
3. *Beata terra Ecclesiæ, cujus Rex est
Christus, filius ingenuorum de Abraham,
Isaac, & Jacob, Prophetarum quoque,
& Sanctorum stirpe descendens, quibus
peccatum non fuit dominatum, & ob id
verè fuerunt liberi. Ex quibus nata
est Virgo liberior, Sancta MARIA.*
Ad c. 10. Eccle.
4. *Quidquid in eâ gestum est, totum puri-
tas, & simplicitas, totum gratia, & ve-
ritas fuit, totum misericordia, & justi-
tia, & ideo immaculata, quia in nullo
corrupta.* In Assumpt. Virg.
5. *Nulli dubium est de Matre Domini, quin
talis debuerit esse, quæ non posset argui
de peccato, quia fuisset ad improprium
filij.* Serm. ad Eustochium.
6. *Ad quam nulli potuerunt doli irrupere,
nec prævaluit fraus inimici, sed per-
mansit sancta mente, & corpore, mul-
tis donorum privilegij sublimata.* Serm.
de Assumpt.

§. 3. *Ratio.*

odisse Carnem, natVræ 360.
Contrariat Vr.

CONTRÀ naturalem inclinationem
est, propriam odisse carnem,
ut ait S. Paul. Ephes. c. 5. v. 30. *Nemo
enim unquam carnem suam odio habuit, sed
nutrit, & fovet eam.* Atqui Beata Vir-
go fuit propria caro Christi; hanc
enim ex eâ, utpote ex futurâ Geni-
trice accepturus erat. Ergo contra
naturalem inclinationem Christi est,
odisse Beatam Virginem. Subsumo.
Atqui omninò eam odio persequere-
tur, si illa fuisset concepta in pec-
cato originali. Ergo ut hoc evite-
tur, asserendum est, eam esse con-
ceptam sine peccato. Subf. Prob.
Impium & impietatem ejus DEUS
odio habet. Sed per peccatum origi-
nale est quis impius, & inimicus.
Ergo

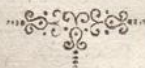
Ergo si Beata Virgo fuisset concepta in peccato originali, verè à DEO fuisset odio habita.

§. 4. *Historia.*

361. beatVs pa s ChaLI s, DeIparæ à Labe pVræ aMator.

Beatu s Paschalis, Frater Laicus, ex Ordine S. Francisci, magnâ Sanctitatis laude conspicuus, cum summâ, ac constanti ergâ immaculatam Deiparæ Conceptionem devotione ferretur, tandem inde promeruit, ut occurrente annuâ Festi celebritate, totus præ amore ardens, quasi semper in extasin raperetur, ac dulcissimo pulcherrimæ Virginis conspectu, suavissimoque alloquio diutiùs detineretur. Hic specialis Deiparæ amator nunquam majori afficiebatur gaudio, quam si fors ipsi obtingeret, ac Superiorum obedientia eò vocaret, ut in tali quodam Conventu degere posset, ac ad tempus subsistere, qui in honorem purissimæ hujus Conceptionis exædificatus fuisset. Talis Conventus alterum illi videbatur Cœlum: dicere sæpiùs solebat, cum Davide: *Hæc requies mea, hic habitabo, quoniam elegi eam.* Psal. 131. v. 14. de tali Fratrum Familiâ, sub tam speciali illibata Conceptionis præsidio constitutâ dici poterat, quod in eodem Psal. v. præced. dicitur: *Elegit eam in habitationem sibi.* Quid ergo mirum, si tantus Deiparæ à labe puræ amor, tantaque erga Sacram ejus Conceptionem devotio Beato huic viro, ad magnam, in qua defunctus est, Sanctitatem promotio fuit? *Chronic. Ord.*

tom. 4. lib. 9.

§. 5. *Symbolum.*

Inter Cæteros omnes, Vna sola prævalens Deipara.

362.

Innumeris numerus Nullis hic prævalet unus,
Plurima Nulla licet, non nisi Nulla manet.
Sic concepta alijs cunctis sine labe MARTA
Prævalet: in reliquis fit nihil ex nihilo.

Non prævaleat contra te homo. 2. Paral. c. 14. v. 11.

§. 6. *Antiquitas.*

ratIs VICTorIæ, DeMersIs aLIJs, Libera.

363.

Cùm Ferdinandus Magellanius, Cadornatâ Anno Millesimo, Quingentesimo, Vigesimo, ingenti classe, Hispalî solvisset, ac Molucas (si Superis placeret) petere constituisset, eo in itinere (ut refert Eminentissimus noster Sfondratus, in suâ *Innocentiâ Vindicatâ*) Ratis quædam, seu navis unica integrum Mare Atlanticum emensa, Americam quoque, ventis faventibus, magnâ ex parte percurrit, quæ superato etiam Mari pacifico, tandem Molucas tenuit, ubi cum ingentem pretiosorum aromatum copiam congessisset, evicto jam *Bona spei* promontorio, gloriosa omnium periculorum victrix, Hispalensem tandem Portum subiit, universo, in-

tra

trâ Trienniij spatium , lufrato Orbe , cæteris interim Navibus , nullâ prorsûs exceptâ , miserando naufragio demersis. Quæ proinde Ratis demersis alijs libera , & ex tantis sola superstes , jure meritissimo *Victoriae* imposteriorum nomen sibi vendicavit.

Quis in dubium vocabit gloriosum hunc *Victoriae* titulum Beatissimæ DE I Genitrici longè majori jure competere ? utpote quæ , perpeffo totius humani generis originali naufragio , sola superstes , non ex Indijs aromata , sed è Cælo DEUM ipsum in terras advexit : cui sinus pro Navi , pro Mari mundus , amor pro ventis , gratia & gloria pro mercibus fuit , ut de illâ optimè dici possit : *Multæ filie congregaverunt divitias , tu supergressa es universas.* Proverb. 31. v. 29. & nonnè MARIA Navis ? *Facta est profectò* (ut ait Sacer Textus ibid. v. 14.) *sicut*

Navis infultoris , de longè portans panem. Navis , idest (ut exponit altetactus Eminentissimus , è Purpuratorum Collegio , Princeps) *Mater : Infultoris* , idest , *Redemptoris : de longè* , hoc est , *de Cælo : portans* , hoc est , *vero gestans : Panem* , hoc est , *DEUM.* Hæc Navis MARIA , inter tot rates , quot animas , quæ hoc Mare miseriarum percurrunt , sola scopulum peccati effugit , ad quem reliquæ omnes allisæ , miserum aliquando fecère naufragium. Quidni ergò , gratulabundis vocibus , *MARIÆ* acclamemus : *Victoria ! Victoria !*

§. 7. *Anagramma.*

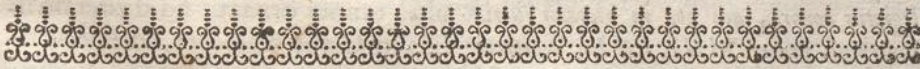
TV Margarita Cœlestis ,
haVD Læsa.

364.

O gemma Divina ! para , sine tetrâ maculâ.

Versio litteralis

Ave Maria , gratiâ plena , Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LIII.

§. I. *Scriptura.*

365. non reperiet Vr peCCatVM
Deiparæ.

Pfal. 9. v. 39. *Quæretur peccatum illius , & non invenietur.*

EA est perversa quorundam Mortalium consuetudo , ut in ijs plerumque alios suspectos habeant , in quibus ipsi maximè se nõrunt culpabiles. sic Sacræ loquuntur *Paginæ : In viâ stultus ambulans , cum ipse inspiens sit , omnes stultos æstimat.* & S. Augustinus , vertex ille Theologorum : *Homo , inquit , ad malum*

proclivis , facile de altero suspicatur , quod sentit in seipso. Nec defunt exempla ; quis enim ignorat , Neronem , cum esset ipse impurissimus , neminem à libidine purum judicasse ? quis nescit , Vagaonem Holofernis cubicularium , cum ipse carnalis esset , suspicatum fuisse , Holofernem quoque , Dominum suum , cum castissimâ Judithâ in longum mane libidinari ?

Idem omninò accidit Virgini Deiparæ , ab omni peccato longè remotissimæ ; cum enim omnes nos in Adamo peccatores sciamus , juxta illud Pauli : *Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit,*

Z

Eccl. c. 10. v. 3. in expos. Psalm.

Judith. c. 13.

Rom. c. 5. v. 12.